

Στην ΕΛΛΑΤΗ, το αγαπημένο μου χωριό

Ελλάτη, διαλεχτό χωριό, μοναδικό σε χάρη
σε έχω μέσα στην καρδιά ένα κρυφό καμάρι.
Καμάρι για τα κάλλη σου, την τόση ομορφιά σου
που δίνουνε τα έλατα, τοπία και νερά σου.

Οι ξένοι σ' αγαπήσανε και χτίσαν κατοικίες,
κοντά σου για να χαίρονται της φύσης τις μαγείες.
Έγινες θέρετρο θαρρώ μ' όλα τα θαύματά σου
σαλέ και την ταβέρνα σου, δάση και σπιτικά σου.

Άπειρη η αγάπη μου, χωριό μου λατρεμένο,
που τόσο ο καλός Θεός σε' έχει ευλογημένο...
Σ' ευλόγησε κι έστειλε φύλακα - βοηθό σου
την Παναγιά Παρθένα μας ακοίμητο φρουρό σου.

Και γύρω, γύρω έβαλε, σ' ωραία σου ξωκλήσια
προστάτες άγιους να φρουρούν με προσοχή περίσσια.
Βλόγησε τους προγόνους μας, του τίμιο ιδρωτά τους
και χάρισε την πρόοδο σ' εγγόνια και παιδιά τους.

Τι' αυτό και κάναυ προκοπή μέσα στην κοινωνία
σ' Επιχειρήσεις, Γράμματα και σε πολλά πεδία.
Τινήκαν επιστήμονες στη χώρα σκορπισμένοι,
υπάλληλοι ξεχωριστοί, όλοι καταξιωμένοι.

Τι κι αν ολίγοι κατοικούν σήμερα πια κοντά σου ;
Όλοι σε συλλογίζονται κι ας βρίσκονται μακριά σου.
Αγαπημένο μου χωριό, πάντοτε σε θυμάμαι...
σαν Οδυσσέας νοσταλγώ πότε κοντά σου θα'μαι...

Σε σένα που γεννήθηκα κι έζησα παιδάκι
να δω την εκκλησούλα σου, τ' αλώνι, το δρομάκι...
Εύχομαι μ' όλη την καρδιά υγεία στα παιδιά σου,
η άγια του Θεού ματιά να βρίσκεται κοντά σου.

Θεοφάνης Παπαχατζής
Ιούνιος 2009